

Spm. nr. S 525

Til *arbejdsministeren* (13/1 86) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Hvordan vil ministeren sikre sig, at direktøren for arbejdstilsynet stiller krav om, at de eksisterende asbestfri alternativer for plane H- og M-plader, skiferplader og M-bølgeplader, som man ifølge arbejdstilsynets redegørelse af 29. november 1985 om anvendelse af asbest forventede at opnå fuld produktion af med udgangen af 1985, erstatter asbestholdige, jfr. arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 148 af 30. april 1980 § 5?«

Begrundelse

Det er mere end ubehageligt, at bygningsarbejdere tvinges til at arbejde med asbestholdige eternitplader, men det er så meget desto mere forargeligt i de tilfælde, hvor der eksisterer erstatningsprodukter uden asbest, og hvor bygherrerne kræver asbestholdige produkter med økonomiske begrundelser.

I bekendtgørelsen om anvendelsen af asbest står der højt og tydeligt, at direktøren for arbejdstilsynet i enkelttilfælde kan stille krav om, at produkterne erstattes, når tilfredsstillende erstatning findes.

Ifølge arbejdstilsynets egen redegørelse eksisterede der tilfredsstillende erstatninger, hvad angår plane H- og M-plader, skiferplader og M-bølgeplader, og derfor må det omgående kræves, at de asbestholdige forbydes, så at grundlaget for en fortsat produktion dermed falder bort.

Svar (20/1 86):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for direktoratet for arbejdstilsynet, som udtaler følgende:

Det er ikke muligt overalt at erstatte H-plader. Forskelle i profil og styrke gør det nødvendigt endnu at bruge asbestholdige H-plader til f.eks. reparation af gamle tage og til især landbrugs- og industribyggeri, der konstruktionsmæssigt er gearet til H-pladerne.

Såfremt de asbestholdige plader ikke mere måtte bruges på disse særlige områder, ville efterspørgslen efter asbestfri plader blive så stor, at den p.t. ikke ville kunne tilfredsstilles

med det resultat, at store dele af den danske byggesektor ville komme til at ligge stille.

Samme forhold gør sig gældende på andre områder, hvor der endnu ikke er fuld produktionskapacitet på asbestfri alternative produkter. En for tidlig begrænsning ville endvidere bremse udviklingen af en bred vifte af miljømæssigt bedre produkter.

Direktoratet mener i øvrigt ikke, at der er nogen økonomisk fordel for bygherrer ved at bibeholde asbestholdige produkter, idet prisen for asbestfri produkter ifølge oplysninger fra Dansk Eternit-Fabrik A/S er de samme som for de asbestholdige.

Jeg finder ikke på det foreliggende grundlag baggrund for at pålægge direktøren for arbejdstilsynet at stille krav om erstatning af asbestholdige med asbestfri plader i alle tilfælde, hvor der anvendes de nævnte pladetyper.

Derimod vil jeg anmode direktøren for arbejdstilsynet om, at der i forbindelse med den forestående ændring af asbestbekendtgørelsen indgår overvejelser om at fastsætte differentierede tidsfrister for tilladelsen til anvendelse af forskellige typer af asbestcementplader alt efter de konkrete muligheder for at opfylde efterspørgslen efter de asbestfri plader.

Spm. nr. S 526

Til *arbejdsministeren* (13/1 86) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Hvordan vil ministeren fremme, at alle busselskaber inkl. HT i deres eksisterende buspark overgår til asbestfri friktionsbelægninger?«

Begrundelse

I arbejdstilsynets redegørelse af 29. november 1985 om asbest meddeles det, at Århus Sporveje og Aalborg Omnibus Selskab udelukkende anvender asbestfri friktionsbelægninger ved isætning af nye bremsebelægninger. Der meddeles udelukkende om positive erfaringer. Af fordele nævnes: bedre bremseeffekt, lang levetid, bremsetromlernes levetid forlænges, og der opstår ikke problemer med vippen i rattet under opbremsning.

Disse erfaringer er så gode, at der ingen undskyldning er for ej at sørge for, at samtil-